

ЧИТМО НА БЪЛГАРСКИТА СЛОВНИЦА.

ПРИКАЗКА.

ЕДИНЪ ЧИФТЪ КАЛѢВРИ.

Въ Багда́тъ живѣше е́динъ ѱта́ръбъ тѣрго-
вецъ, ѱмето му А́бѣ-Ка́зѣмъ, ко́нто бе́ше безкра́й-
но скѣ́пѣрикъ ѱ на́роченъ за тѣа тѣх́рдѣ. А́ко бѣ
ѱ той ма́лого ѱмо́тенъ, нѣ дѣх́нтѣ му бѣхъ са-
мо крѣпки ѱ шѣво́е, гѣжѣа́та му е́дно де́бѣло
пла́тно, на ко́ето цѣтѣ́тъ не мо́жеше бѣ́ке да са
разпозна́е; при всѣ́кытѣ му дру́гы дѣхы́ на́й ма́ло-
го са прочю́хъ калѣ́вритѣ му. Съ го́лѣмы подко́-
вы бѣхъ о́крѣжени пѣ́тнитѣ ѱмъ: а́нцѣто ѱмъ бе́-
ше о́тъ то́лкова ма́лого кѣ́во́е, ка́то е́дна про́гаш-
ка дѣ́ха; за́що́то въ де́сятъбѣхъ го́динъ, о́тъ
ко́гато тѣ са зна́хъ калѣ́ври, замѣ́чили са бѣхъ
на́й до́вритѣ Багда́тски кѣ́рпачи да закрѣ́пѣа́тъ тѣ
бе́тины. Тѣ бѣхъ стигна́ли до той кра́й, шо́то
ко́гато х́ората ѱска́хъ да прика́жѣтъ нѣ́що гла́па-
во, ка́звахъ за Ка́зѣмовытѣ калѣ́вры.

Ко́гато той тѣрго́вецъ са разхо́ждаше ве́ди́жъ
на го́лѣмѣа́тъ паза́рь въ гра́дѣтъ, нѣ́кои ѱ го
помо́лахъ да кúпи е́динъ тѣх́рдѣ х́ѣ́бѣвы стѣ́клѣ.